



Loučeňský občasník



Informace o dění na Úřadě městyse Loučeň

Vážení a milí spoluobčané!

Ráda bych Vás touto cestou opět informovala o dění v naší obci.

Jsem spokojená, že občané projevují zájem o obec. Velice mě potěšila účast více jak sedmdesáti občanů a občánek na úklidové akci u fotbalového hřiště. Vyčistili jsme nejen přilehlý lesík, který připomínal džungli, ale celé okolí fotbalového i tenisového hřiště. Myslím, že velkým přínosem byla i spolupráce mezi spolky. Věřím, že se brzy zase všichni potkáme při dalších společenských akcích či při jiné brigádě.

Lesík je teď připraven pro vybudování dalšího hřiště, které by mělo sloužit dětem i dospělým. V současné době je podána žádost o dotaci na Ministerstvo pro místní rozvoj. Předpokládáný rozpočet je 600 000 Kč. Další dotaci, o kterou jsme požádali na MMR, by měla jít na kompletní opravu komunikace, na úpravu ulice Okružní - z náměstí pod záměčnictví a ulici Lipová. Předpokládaná cena 6 milionů. V průběhu května bychom měli mít informaci, zda jsme žádané dotace získali.

Připravujeme projektovou dokumentaci a stavební povolení pro výstavbu chodníku Loučeň – Patřín. Studie pro tuto stavbu najdete na webových stránkách městyse. I pro tento projekt chceme žádat o dotaci. Jeho předpokládaná cena je 4,5 milionu korun.

Chtěli bychom zažádat o dotaci od MAS, Místní akční skupiny Svatojiřský les, na výměnu vrat u hasičské zbrojnice na Loučeni. Předpokládaná částka 400 000 Kč.

Stále se snažíme zajistit i další finanční prostředky z různých dotačních titulů, které by nám pomohly zvelebovat naši obec a přitom nezatěžovaly rozpočet. Bohužel na všechno není možné peníze získat a my musíme plánovat opravy a úpravy ze zdrojů, které máme k dispozici.

Všechny nás trápí chodníky a komunikace, které se pokusíme opravovat postupně a důkladně, aby nebylo nutné je po pár měsících znovu obnovovat. Jsem ráda, že se v rámci reklamace domluvila oprava několika komunikací, které před dvěma roky prováděla firma H-Intes, která tehdy zvolila špatnou technologii.

Všechny trápí veřejné osvětlení, rozhlas, špatný technický stav budov. Je ovšem nutno rozhodnout, jaké jsou priority. Nejprve se musíme postarat o základní provoz obce, tedy o vodu a kanalizaci, protože v dohledné době přestane naše čistírna odpadních vod vyhovovat kapacitně. Musíme zvážit její intenzifikaci či rozšíření a počítat i s možností připojení Vinice, Studec i Studeček, kde žije stále více obyvatel, kteří by mít stejné podmínky jako občané Loučeně a Patřína.

Uspokojuje a těší nás, že se do obce vrací mladé rodiny a že je velký zájem o bydlení na Loučeni a okolí. To ovšem přináší i různá úskalí, která budeme muset vyřešit. Škola a školka kapacitně přestávají stačit, řešením je umístit školku

do samostatného objektu na pozemku u školy a její prostory využít k rozšíření učeben ZŠ. O všem jednáme s příslušnými orgány a odpovědnými osobami.

Nestačí, aby se v obci stavělo, ale aby v ní byl kulturní, sportovní a společenský život. Na zadní straně Občasníku můžete zjistit, kdy a jaké akce se pořádají. Musím poděkovat všem spolkům, i všem dobrovolným nadšencům, že pomáhají v jejich přípravách a organizaci.

Od května by mělo být v Kulturním domě otevřené Muzeum perníku a hraček, které bude sloužit i jako informační centrum městyse Loučeň.

Všechny důležité informace, zápis ze zastupitelstva včetně příloh, jsou k dispozici na stránkách městyse Loučeň nebo na Úřadu městyse Loučeň. Tyto stránky se v současné době upravují a já věřím, že ty nové budou pro občany přehlednější. Budou na nich i nové fotografie a například i video z masopustu. Nebudeme zřizovat oficiální facebookové stránky, protože se domníváme, že by mohly být lehce zneužitelné. Facebookové stránky, které jsou dnes vedeny pod hlavičkou městyse Loučeň (včetně městského znaku), nejsou oficiální a žádáme jejich zakladatele, aby je označili jiným způsobem.

Každá obec je právnickou osobou, tedy veřejnoprávní korporací, která má právo na ochranu svého názvu a své pověsti. Pokud někdo neoprávněně užívá název obce a prezentuje pod ním své názory a informace, riskuje, že se obec bude domáhat, aby od takového jednání upustil podle § 135 občanského zákoníku. V případě, že by jeho jednáním byla způsobena škoda, může se obec domáhat její náhrady.

Na závěr bych Vás chtěla pozvat na prohlídku nově otevřeného úřadu, který přesídlil na adresu Za Poštou 97, kam jsme se po rekonstrukci přestěhovali. Ráda Vás osobně provedu a případně zodpovím všechny zvědavé otázky.

Marta Peterková, starostka městyse Loučeň

Neoficiální facebookové stránky obce

Dovolujeme si Vám oznámit, že byly spuštěny neoficiální facebookové stránky obce, jež naleznete na sociální síti Facebook pod názvem Městys Loučeň. Cílem založení těchto stránek je zvýšení informovanosti jak občanů Loučeně, tak všech ostatních, stmelení místní komunity, zvýšení atraktivnosti naší obce pro ostatní a vytvoření diskusního místa pro všechny, kteří by rádi přispěli čímkoliv dobrým pro nás ostatní. Jedná se o výlučně apolitické stránky, které vznikly z iniciativy občanů. Bude pro nás radostí a ctí, pokud se na tyto stránky podíváte, budete je sledovat a budete spolu s námi spolutvářci těchto stránek. Za tým těchto stránek Alena Klimtová, Michaela Walter a Jakub Štěpán.

Pohnutá historie (nejen) rodu Nezdarů ze Studců

(pokračování)

Nejen fyziognomické rysy byly pečlivě zaznamenány v armádní evidenci.

Řeči: česky, německy, rusky a francouzsky slovem i písmem. Zvláštní schopnosti: jezdí na kole a koni.

Povolání: aktivní důstojník. Později dopsáno – studující.

Následují na den přesné záznamy o služebním postupu od *jednorozhodného dobrovolníka rakousko-uherské armády přes svobodníka, čestného četaře, kadeta-aspiranta, kadeta v záloze, praporčíka, střelce, podporučíka, podkapitána, až po kapitána.*

Stav: ženat.

Přestože se na konci listiny, kterou je *Kmenový list ruského legionáře Františka Nezdarů*, dočteme o jeho sňatku se Zojou Jakovlevnou Babincevou v r. 1919, kdosi později přepsal údaj na *svobodný*.

V *Kvalifikační listině z 15.11.1920* (den před narozením jeho syna Rostislava) se dále dozvíme:

Ovládá plně různé druhy kulometů, je starostlivý, vystupování ve službě bezvadné, mimo službu korektní. Konflikty ve službě i mimo ni žádné. Jako velitel kulometné rotý osvědčil se v bojích, úlohy plnil vždy přesně. Ve svém úřadě dobrý.

Proč tyto jistě skvělé vlastnosti a předpoklady nestačily v partnerském soužití?

Příčiny rozpadu manželství úspěšného a po všech stránkách kladně hodnoceného důstojníka a krásné, vzdělané a hrdé ruské aristokratky se už asi nedozvíme a hlavní aktéři dávno nežijí. Odsuzujeme matku,

že opustila dítě. Ale v dopise tomuto již dospělému dítěti se František zmiňuje, jak mu otec v červnu 1925, před rozvodem, radil:

„...abych se Tě za žádnou cenu nevzdal, abych si Tě vybojoval, že Ty jseš Nezdarů, abys zůstal u mne.“

Znamená to, že Zoja nemohla sice odejít i s dítětem, ale později chtěla syna zpátky? Rostislav přece nebyl jen Nezdarů, ale i Babincevů; a část



František Nezdarů.

Zojiny rodiny dokonce tehdy prokazatelně žila v Praze.

Smutným faktem však zůstává, že Zoja odešla a Zojiny dítě s sebou nevzala. Můžeme jen tušit, jak velké utrpení tato ztráta pro ni znamenala po všechny její další dny, přestože svému druhému muži porodila ještě dceru Taťanu a syna Mikuláše.

Víme ale, co formovalo Zojinu osobnost?

Zoja Jakovlevna Babinceva se narodila 24. 9. 1896 dle starého juliánského kalendáře (6. 10. dle nového gregoriánského kalendáře) jako nejstarší z pěti dětí ve vážené, bohaté rodině potomků jednoho z nejstarších ruských bojarských rodů (ještě dnes existuje poblíž Buzuluku vesnice Babincevo, kde měli rodové sídlo!). Její sestra Maria zemřela ještě jako malé dítě. Bratra Jakova, který šel na frontu rovnou z kadetní školy, popravili bolševici v r. 1920. V tomtéž roce, kdy Zoja, již s Rostislavem pod srdcem, jela lodí *Sherman* vstříc neznámému novému domovu, a kdy se také jejich otec Jakov Nikolajevič Babincev dostal do Prahy.

Tomu však předcházela těžká anabáze, kterou František ve svém dopise nazval *„krvavým martyriem“* – Velký sibiřský pochod. K ustupujícím bělogvardějcům a k našim legionářům se přidaly celé rodiny i s dětmi; pěšky, na saních, na koních, výjimečně i po železnici, ve snaze zachránit se.

I matka Alexandra s dcerami Zojou, Zlatou a Valerií odešly ze Samary a vydaly se na strastiplnou pouť na východ, 7.500 km až do Vladivostoku. V kruté sibiřské zimě vymrzlí a hladoví lidé umírali po stovkách. Svou daň si vybralo i několik epidemií tyfu. A bohužel existují i svědectví o tom, jak někteří Čechoslováci vyhazovali z vlaků zraněné a ženy, aby získali jejich místa...

Mnozí, kdo tohle zvládli a přežili, uzamkli v sobě ty nejhorší vzpomínky a nechťeli už o tom mluvit. Františka nevyjímaje...

Všem, kdo se pochodu zúčastnili, ale nezapojili se do bojů, byl udělen vojenský řád 2. třídy.

Obdržela jej i Valerie, a její potomci tuto památku dodnes uchovávají.

Nevíme, kdy a kde se Zoja oddělila od zbytku rodiny; matka se Zlatou se dostaly do Prahy v dubnu 1926 a Valerie až v r. 1928; se Zojou se ale již neshledaly.

Nemůžeme dnes vědět, co všechno Zoja v tak mladém věku prožila a jaká z očekávání, která po těch zkušenostech měla, se jí nesplnila... a proto nemůžeme soudit.

V každém případě František se o svého synka postaral, vychoval jej, a život šel dál.

lp



Zoja Babinceva.

(pokračování příště)

Zahradník

*Celý život toužil vlastnit
hlíny aspoň kopeček,
až si koupil na Loučeni
se zahrádkou domeček.*

*Kopal, sázel, kypřil, stříhal,
hrabal, vložil den co den,
býval z toho samý mozol,
zpcený a vysílen.*

*Jednou večer na záhonku
usnul, prací zmožený,
a než padla ranní rosa,
zapustil tam kořeny.*

*Občas na něj sprchne shůry,
někdy zvedne nohu pes –
roste tam a košatí se
ten zahradník ještě dnes!*

lp

Hasiči Loučeň



Vážení spoluobčané, rádi bychom vás poinformovali o činnosti loučeňských hasičů za období od vydání posledního čísla občasníku.

Se starým rokem jsme se na jeho konci rozloučili tradičním zimním pochodem krásným okolím Loučeň. Zúčastnilo se ho téměř 60 lidí.

Nový rok jsme hned z počátku oslavili, také již tradičním, dětským maskárním bálem. O hudbu a soutěže pro děti i jejich dospělý doprovod se letos staral Martin Nohava se svým kolegou a o mlsné jazyčky pečovali Hollerovi, za což tímto děkujeme. Všichni zúčastnění se vydovářeli do sytosti.



Naši jubilanti

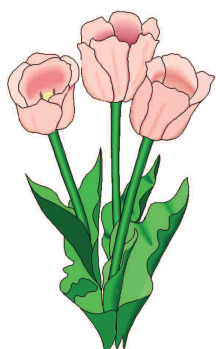
V měsíci duben oslaví životní jubileum 90 let pan Miroslav Hrázský z Loučeň.

V měsíci květen oslaví životní jubileum 91 pan Miroslav Malík ze Studců, 70 let paní Zdeňka Volková, Alena Klimešová a Květuše Kodriková všechny z Loučeň, 75 let paní Hana Kuřová ze Studeček a paní Zdeňka Jedličková z Loučeň.

V měsíci červen oslaví životní jubileum 70 let paní Květuše Maršíková z Patřína, 75 let pan Zdeněk Jedlička z Loučeň, paní Anna Renčová ze Studců, 80 let paní Jarmila Benešová z Loučeň a pan Jindřich Lubenský z Patřína.

V měsíci červenec oslaví životní jubileum 70 let pan Vladimír Pecka z Patřína a paní Květa Zvířecí z Patřína a 85 let pan Libor Nehyba z Loučeň.

Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a spokojený život v kruhu jejich blízkých.



Povedených masek bylo nepřeberně. Za účast v soutěžích a z losování vstupenek děti dostaly spoustu pěkných cen, z nichž některé nám věnovalo Škoda Muzeum Mladá Boleslav jako sponzorský dar.

V lednu jsme svou celoroční činnost zhodnotili na valné hromadě v Restauraci U Muzea.

Mladí hasiči v lednu i únoru pilně trénovali v sokolovně,



připravovali se na plnění odznaků odborností a kreslili obrázky do soutěže Požární ochrana očima dětí.

V březnu už všechna družstva od přípravy, přes mladší a starší děti až po ženy a muže, vyrazila na tréninky ven na hřiště u zámku.

Členové družstva starších dětí také jeli do SOŠ Poděbrady plnit Odznaky odborností. Splnili je všichni a obdrželi certifikáty. A tak nám k již dříve splněným přibýly další. Letos máme strojníka, kronikáře, čtyři preventisty a jednoho strojníka juniora.

Po návratu z Poděbrad jsme zamířili rovnou k fotbalovému hřišti, kde jsme se s ostatními místními spolky podíleli na úpravě prostoru pro nové volnočasové hřiště. Bylo fajn vidět, jak tento prostor prokoukl, díky lidem ochotným přiložit ruku k dílu. I když počasí moc nepřálo, bylo to celkem příjemné pracovní dopoledne.



Lékárna Sv.Prokopa Loučeň

Provozní doba:

- Pondělí 7 – 13
- Úterý 7 – 10 13 – 16
- Středa 7 – 12
- Čtvrtek 13 – 17
- Pátek 7 – 13

► Těšíme se na Vaši návštěvu

Kontakt : 326 905 318

- Možnost objednání preparátů po telefonu do druhého dne
- Najdete Nás v 1.poschodí zdravotnického střediska Loučeň
- V případě imobility pacienta, je možno zavolat na zaměstnance lékárny
- Nabízíme měření krevního tlaku zdarma

Jak jsme sportovali na Loučeni před 60 lety

Život na Loučeni a tedy i sport byl v té době ovlivněn hned po revoluci 1945, kdy se z Loučeně do pohraničí odstěhovalo cca 300 lidí, většinou to byly vícepočetné rodiny s více dětmi. To byla značná rána nejen tehdejšímu sportu, ale také budoucnosti sportu. Druhým postupným problémem byla skutečnost, že tehdy velké firmy měly, nebo zakládaly internáty pro dorost a také výchovu v učňovských školách, pro což organizovaly náborů v posledních ročnících devítiletých škol. A na Loučeni těch pracovních příležitostí bylo málo, zvláště, když po roce 1948 byly zrušeny všechny živnosti. Pamatuji se, že tehdy třeba do vzdělávacích zařízení firmy Baťa nastoupili dva starší kamarádi, do firmy Elite ve Varnsdorfu další dva hoši, na hornické učně do Ostravy odešli další atd. To byli často sportovci, kteří se již nikdy na Loučeň nevrátili. Další odcházeli do škol za vzděláním, které nebylo dostupné v blízkém okolí. (krejčovská a chemická průmyslovka a pod). Takže na Loučeni zůstávali jen učni, či studenti škol, dostupných denně autobusem (Nymburk, Mladá Boleslav, Lysá n. L.)

Přesto se v té době hrál v létě fotbal a volejbal, v zimě pak stolní tenis a hokej. Dá se říci, že všechny tyto sporty provozovali téměř stejní sportovci.

Ještě než se dám do povídání o výše uvedených sportech, rád bych napravil jeden dluh, který máme všichni, kteří o loučeňském sportu něco kdy napsali. Každý sport potřebuje někoho, kdo se mu bude věnovat, organizovat hráče, jejich tréninky, sjednávat utkání a organizovat další činnosti.

Kolem všech oslav fotbalu jsme zapomněli věnovat pozornost jednomu dobrému fotbalistovi a hokejistovi, pracovitému a iniciativnímu člověku, který přes svůj krátký život udělal pro loučeňský sport mnoho užitečného. Chtěl bych tu vzpomenout Josefa Šulce, občana Patřína, který odešel z tohoto světa velmi mlád. V první řadě to byl on, kdo v době, kdy fotbalisté neměli svou klubovnu a na zápasy se převlékali v nové přístavbě sokolovny, přišel s iniciativou postavit u hřiště novou zděnou klubovnu. Peníze a povolení na jeho nátlak zabezpečil tehdy František Čihák, který v té době byl jedním z vedoucích pracovníků Státní banky v Nymburce, a měl tedy dostatek známostí a informací o možnostech. Pepík Šulc pak zorganizoval partu lidí, kteří na stavbě pracovali. Sám se toho velmi aktivně zúčastňoval. A klubovna byla v relativně krátké době postavena.

Pepík byl také iniciátorem a organizátorem výstavby kluziště pro hokej na místě, kde dnes stojí kulturní dům. Sehnal s partou svých kamarádů kolejnice ze zrušené řepné dráhy, svařili z nich stojany na umělé osvětlení, sehnal u svého zaměstnavatele Škoda Mladá Boleslav vyřazená osvětlovací tělesa a na nádvoří sokolovny bylo postaveno osvětlené kluziště 60 x 30 m. V mrazech pak byla za účasti mnoha dalších lidí nastříkána ledová plocha, sice zatím bez mantinelů, ohraničená zametěným sněhem. Hokejisté pak zhotovili i zařízení na úpravu ledu. Sud s vodou na saních, z jehož kohoutu byla vypouštěna voda na vlečené pytle. Bez Pepíka Šulce by něco podobného nevzniklo. Kluziště zaniklo postavením kulturního domu.

Rád chodím na fotbal, kdysi jsem to také ne příliš úspěšně hrál. Dnes fotbalistům jen tak napíši a vylepím barevné plakáty a zaplatím příspěvky. Při cestě na fotbalové hřiště mne bolí u srdce, když vidím postupnou devastaci volejbalového kurtu.

Volejbal se na Loučeni hrál hned na několika místech. V parku bylo hřiště po vojácích a hráli na něm volejbal i absolventi železniční školy v zámku. Další hřiště bylo na terase bývalé devítileté školy v malém zámku. Tam chodila hrát na večer volejbal mládež obou pohlaví. Toto hřiště mělo nevýhodu, že bylo na terase a téměř každý míč, který dopadl na zem spadl

z terasy a museli jsme pro něj běhat často až ke zdi školy. Další dvě hřiště byla vybudována před fotbalovým hřištěm na části bývalých tenisových kurtů.

Organizátorem volejbalu byl v té době pan Josef Pulda, původně občan Chudíře a student průmyslovky v Mladé Boleslavi, který dojížděl do Sokola na Loučeni a také se zde oženil. Pamatuji se, že zde hrálo několik starších sportovců - Marek Pumr, František Doležal, Vladimír Římal a další. Později jsme je doplnili s Václavem Rakušanem, pak přišli mladíci Pavel Kraus, Zdeněk Votoček a ještě později Ruda Volf. To byli vesměs dobří smečáři. Doplnili je ještě Frýda Růžička, Mirek Kubín a v době, kdy se nám celkem dobře dařilo v okresním přeboru, jezdil s námi také dnešní ctihodný občan Loučeně, ale tehdy občan Sovenic, Standa Malý. Možná jsem na někoho zapomněl, protože krátkodobě hráli na Loučeni i další sportovci. Kromě pravidelné soutěže se na Loučeni o každé pouti hrál volejbalový turnaj 4 ale také 8 mužstev.

Z té doby mám několik vzpomínek, o které bych se s čtenáři rád podělil. Hráli jsem tehdy v Pátku mistrovské utkání a přišli tam za námi dva studenti elektrotechnické fakulty, která měla odloučené pracoviště v Poděbradech. Studenti hráli též tuto soutěž, chtěli postoupit do kraje, ale o čelo tabulky soupeřili s vojáky z Milovic. Studenti nás přišli požádat, abychom přišli sobotu, kdy měli na Loučeni hrát vojáci, udělali vše pro jejich porážku. Dost nás to pobavilo, ale požádali jsme studenty, aby zajistili na toto utkání objektivní rozhodčí. V sobotu před utkáním přijela z Milovic dvě auta V3S, přijelo na nich 12 volejbalistů a silný dámský doprovod. Nás se sešlo tehdy jen 6. Dámský doprovod hlasitě fandil a měl vůči nám řadu poznámek. To nás však motivovalo k mimořádnému výkonu a vojáky jsme 3:2 porazili. Když jsme zavírali klubovnu, zjistili jsme, že pod stolem stojí starý sportovní pytel a v něm 3 půllitrové lahve vodky. Dospěli jsme k názoru, že by bylo neetické, abychom sportoviště zneuctili alkoholem a tak jsme se korporativně odebrali s pytlím a jeho obsahem do hostince u Ottomanských. Usedli jsme do kouta, poručili šest malých piv a šest skleniček. Do 21 hodin jsme ten alkohol „potrestali“ a rozešli se každý domů. Já cítil vinu, že jsem manželku nechal s dětmi samotnou a tak jsem ten zhruba kilometr do Fichtlový ulice uběhl. Měl jsem dojem, že jsem se ani moc nezdýchá.

Manželka už dala děti spát a když jsem přišel, předložila na stůl rendlík se salámem a vejci. Já na nic nečekal, přitáhl si rendlík a s krajícem chleba jsem jej vybagroval. Teprve když jsem vyškraboval zbytky, všiml jsem si smutného pohledu manželky. To jsem si uvědomil, že s večeří čekala na mne a já jí to s odpuštěním „sežral“. Dodnes když na to vzpomenu je mi trapné.

Druhý zážitek z volejbalu mám z doby, kdy jsem končil. Hráli jsme tehdy ve Vrbové Lhotě. Všichni tři naši elitní smečáři se tehdy omluvili a Josef Pulda už tehdy pociťoval bolesti kyčlí a tak neskákal. Tehdy jsem se úlohy smečáře ujal já. Protože jsem míval tzv. těžký zadek, neměl jsem potřebou výšku výskoku a tak mé smeče dost razantní směřovaly většinou do autu. To však tehdy náš soupeř nevěděl a tak se jeho hráči obětavě vrhali do mých ran. Většinou se jim mé smeče nedařilo vrátit do hry a tak jsme v krátké době hladce vedli 2:0 na sety. Při změně stran mi Josef polohlasem sdělil: „Máš to dlouhý“. To jsem věděl, ale poznámku slyšeli soupeři a hned na to reagovali. Mé další smeče ignorovali, většina jich šla ven a já přestal smečovat. Oni nás pak upinkali a jeli jsme domu s prohrou 2:3.

Nymburskou Lokomotivu „B“, která hrála s námi stejnou

Jak jsme sportovali na Loučení před 60 lety

Dokončení ze strany 4.

soutěž, tehdy vedl pan Blažek. To byl jeden z vedoucích pracovníků tamního sportovního střediska. Když se jeho mužstvu nedařilo dle jeho představ, začal při každém spornějším zákroku soupeře uplatňovat svůj výklad pravidel. Na to mu většinou naskočil náš „šéf“ Pepa Pulda, a tak jsme se často dovídali ty nejposlednější názory na pravidla volejbalu. Ty diskuse obou pánů bývaly velmi vzrušené.

Na rozvoji ping-pongu na Loučení měli asi největší vliv bratři Římalové. Již za války měli stůl, který rozkládali na dvoru a hráli tehdy tvrdá utkání s bratry Ottomanskými, bojů se účastnil i Toník Moucha a další starší mládenci. V sousedství jsme si jako malí kluci hrávali s Jirkou Matějkou a nejmladším Ottomanským – Ivou. Římalové nás tehdy vzali do hry a hráli jsme druhou třídu. Po válce byl ustaven Český svaz mládeže, byla mu propůjčena klubovna v bývalé školní kuchyni, která tehdy stála na nádvoří mezi dnešní poštou a novou hasičskou zbrojnicí. Tam byl také stůl na stolní tenis a tehdy Vláda Římal tam organizoval turnajové zápasy do tabulky.

Po vybudování přístavby sokolovny byl stůl také v nové společenské místnosti. Tam jsme pořádali hlavně o vánočních a novoročních svátcích turnaje. V té době se organizace stolního tenisu ujal Toník Čermák, který v létě také hrál volejbal.

Toník mne často zval, abych si šel pinknout a tak jsme měli dost dobrou výkonnost. Přihlásil nás do soutěže. Tehdy se hrála utkání 4 hráčů na každé straně, každý s každým. To bylo 16 zápasů na dva sety. Hrál s námi Pavel Kraus, Zdeněk Votoček, Ivo Ottomanský, Mirek Kubín i další.

Jednou jsme jeli hrát do Lysé n. L. Oni tehdy své zápasy hráli v sále jedné hospody v Litoli. Jeli jsme tam na motocyklech. V té době byl v provozu cukrovar v Litoli, byla kampaň a na silnici bylo jemné blátíčko. Pršelo a já vjel do té zatáčky před cukrovarem trochu rychleji, dostal jsem smyk. Tonda ležel na jedné straně vozovky, já na druhé a uprostřed řval motocykl. No byli jsme nejen mokří ale také patřičně umazaní. Naštěstí v sále, kde jsme hráli, byla roztopená kamna, u kterých jsme své zablácené svršky usušili.

Zde bych chtěl poznamenat, že mužstvo Loučeně zaniklo, když se Toník Čermák odstěhoval do Nymburka. Tam pak hrál za Lokomotivu 2. ligu.

V zimě jsme hráli hokej na Mlejňáku. Když došlo k tomu, že mládenci založili oddíl hokeje při Sokole, byla zakoupena červeno modrá trika, na další vybavení nebyly peníze. Hráli

jsem prakticky bez chráničů. Naštěstí tehdejší hokej nebyl tak kontaktní, jaký se hraje dnes. Spíš jsme se osobnímu kontaktu vyhýbali a dobrý byl ten, kdo se dokázal soupeři lépe vyhýbat. Jen málokde měli tehdy dřevěné mantinely, spíš hrací plochu vymezoval vymetený sníh z ledu.

Doma jsme hráli na Mlejňáku, kde nebylo možné dodržet regulérní rozměr hřiště. Limitovaly nás dvě skutečnosti. U hráze překáželo těleso čepu a na druhé straně přítok teplé vody, která nedovolila zamrznout dost velké části rybníka. Navíc u přítoku býval led tenký, hrozilo proboření. V této části nám také často zapadaly puky do vody, odkud se dost těžko lovily. A tak jsme většinou hráli přátelsky na cizích hřištích. Na rybníku za Rožďalovicemi, na rozvodněné Jizeře v Brodčích, v Jabkenicích, na rybníku na Vlčavě, jednu sezonu na Jiváku, kde hráli také hoši ze Zavadilky, později na Zavadilce atd.

Nepříjemnou vzpomínku mám na utkání v Jabkenicích. Tam tehdy na nás vyrukoval jeden jejich hráč, který již tehdy hrál dnešním způsobem - kontaktně. Najížděl do hráčů, nastřeloval nás a tak Jirka Nejedlý přišel o pět zubů, Pepík Zahradka a já jsme měli krvavé šrámy na hlavě a měli jsme dost pomlácené nohy, snad všichni. Po tomto zápasu nadšení pro hokej dost opadlo.

Vzkřísil je až dříve jmenovaný Pepík Šulc svou iniciativou vybudovat kvalitní hokejové hřiště. Ještě bych se měl zmínit, že několik chlapců z Loučeně pak hrálo hokej za Vlčavu (Jirka Volf, Václav Hradecký, František Louda).

V době, o které píší, nebyl zimní stadion ani v Nymburce, ani v Mladé Boleslavi, čekalo se až bude mrznout a utkání se sjednávala ze dne na den.

Jiří Havlát

KOUPÍME POZEMEK

(cca 700 – 1 100 m²)

vhodný pro stavbu přízemního rodinného domku
(stavební parcelu, případně i zahradu atp.)

POZEMEK KUPUJEME PRO SEBE – NEJSME REALITNÍ KANCELÁŘ

tel.: 731 844 444

e-mail: petr cervinka@seznam.cz

Klub seniorů Loučeň

Jsme spolkem složeným z žen seniorek a fungujeme v naší obci již řadu let. Původně jsme se scházely v budově zdravotního střediska. Nyní je tato naše dřívější klubovna zrekonstruována a slouží jako výdejna léků pro veřejnost. Jsme tomu rády, nemusíme pro léky do města, případně nám je zde objednají. Od září sídlíme v Kulturním domě, setkáváme se jednou za 14 dnů.

Z naší činnosti – shlédly jsme divadelní představení na nádvoří Vlašského Dvora, a nadchlo nás Vinohradské divadlo hrou Harold a Maude.

Poslední slunný den v říjnu jsme navštívily Prahu a prohlédly si některé její památky. Byl s námi průvodce znalý věcí, Josef Mejstřík, loučeňský rodák a pražský průvodce a trpělivě odpovídal na naše zvědavé otázky. Navštívily jsme Vyšehradský hřbitov s jeho známými osobnostmi a také pravoslavný chrám Cyrila a Metoděje, kde jsme uctily památku

parašutistů, kteří zahynuli hrdinnou smrtí v boji proti fašismu (po atentátu na říšského protektora Reinharda Heydricha). Nakonec po dobrém obědě jsme ještě zdolaly Tančící dům u Vltavy s pěknou vyhlídkou na matičku Prahu, společné foto a hurá na vlak.

Před koncem roku jsme na loučeňském zámku na pozvání shlédly akci „příběh vánočního stromku“; historické souvislosti nám přiblížila místní průvodkyně.

Zúčastňujeme se také pravidelně akcí pro seniory, pořádanými Městyssem Loučeň, které jsou spojené se zábavou a občerstvením. Poděkujeme za přípravu a organizaci setkání také tím, že pokud nám to zdraví dovolí, přijdeme všichni a třeba si i zatancujeme.

Závěrem bychom rády pozvaly seniorky a seniory do našeho Klubu v Kulturním domě, přijďte, těšíme se na setkání s Vámi.

KO

Loučeňské kopané je 125 let



Rok 2018 je rokem 125 let od památného utkání „Zámeckého kopacího mužstva Thurn – Taxisů“ s mužstvem Regatty 18. 4. 1893 na Císařské louce v Praze. Proto si tento rok zasloužil patřičné oslavy.

Prvním krokem oslav byl již v pořadí třetí fotbalový ples.

Druhým bodem byl televizní přenos v neděli 15. 4. 2018 s mužstvem z Pátku, kdy čestný výkop provedl potomek prince Ericha – kníže Viktor Thurn Taxis. Tomu předcházela v sobotu 14. 4. 2018 akce Zámku Loučeň, kde bylo sehráno retrofotbalové vystoupení zámeckého kopacího mužstva a vystoupení našich nejmenších fotbalistů. Proběhlo i fotografování našich již nehrajících nejstarších hráčů na místě původní dobové fotografie z roku 1893.

Oslavy vyvrcholily 18. a 19. 8. 2018 utkáními našich dospělých fotbalistů s mužstvem Internacionálů a mužstvem Horsta Siegla.

Mužstvo dospělých, které v roce 2016 postoupilo do I.B třídy Středočeského kraje, se celkem klidně udrželo v I.B třídě.

Bohužel mužstvo dorostu hrající I.A třídu Středočeského kraje sehrálo podzim sezony 2017/18 postupně s nedostatečným počtem hráčů a proto výbor FK rozhodl raději čestně odstoupit ze soutěže se všemi finančními dopady. Od podzimu soutěže 2018/19 se podařilo spojit místní dorostence s mužstvem Budiměřic, kteří celkem úspěšně hrají okresní přebor.

Nesmíme samozřejmě zapomenout na naše nejmenší – žáky a mužstva přípravky, pro která předchozí rok byl rokem generační obměny, tím se loňský rok projevili jejich vzrůstajícími úspěchy.

Z dotačních prostředků se podařilo zajistit finance pro obměnu opotřebovaného a nevyhovujícího zábradlí fotbalového hřiště a dále něco dotací z prostředků FAČR a ČJUS na provoz mládeže.

Letošní rok nebude tak slavnostní, ale každodenní práci okolo mužstev a fotbalového areálu bude kopaná na Loučeň dále žít.



V. Fotbalový ples FK Loučeň 1893



V sobotu 26. ledna 2019 se uskutečnil v pořadí již 4. ročník plesu Fotbalového klubu FK Loučeň 1893.

Slavnostního výkopu a proslovu se ujal JUDr. Zdeněk Černý, kterého doplnil moderátor večera Rudolf Švarc. O netradiční, ale velmi zajímavé a zábavné zahájení se postaralo výcvikové středisko vodících psů Ho-Li, které je z nedalekých Strak. Pro Ho-Li byla vyhlášena sbírka a k vrcholu večera byl předán šek s vybranými penězi k podpoře jejich činnosti.

Stejně jako v uplynulých ročnících, i letos nám hrála kapela Bylo nás pět, která byla opět skvělá a postarala se o celovečerní zábavu a vytížení tanečního parketu.

Jako hlavní hřeb večera byli vybráni akrobati z Kolína, kteří si říkají Flying Boys. Jejich parádní a mnohdy neskutečné kousky a

triky byly doprovázeny pořádnou dávkou humoru.

Fotky a videa z celého večera si můžete prohlédnout a stáhnout na facebookových stránkách FK Loučeň 1893. Za skvělý přístup a ochotu děkujeme našemu kamarádovi, fotografovi Jakubu Štěpánovi.

Poděkování patří samozřejmě i našim partnerům a sponzorům, bez kterých by se tato akce nemohla uskutečnit. Dále všem zúčastněným za pomoc při přípravě, výzdobě a realizaci plesu.

A v neposlední řadě díky také Vám všem, kteří jste dorazili do kulturního domu a společně s námi si celou akci užili. Věříme, že i následující ročníky budou neméně úspěšné a bude se na co těšit.

Organizační výbor FK Loučeň 1893



Patřínský rybník



Loni na jaře si někteří občasně všimli změn kolem Patřínského rybníku. Zejména plošné vykácení vzrostlých olší, které až dosud lemovaly hráz rybníka a stínily toto krásné zákoutí v letních vedrech, je rozhořčilo, tím spíš, že vytěžené dřevo, vyskládané

TC Loučeň



Zahájení tenisové školy na TC Loučeň sezóna 2019

Tímto zveme veřejnost (mládež) na zahájení tenisové školy na TC Loučeň. Termín zahájení je průběh měsíce května 2019 dle počtu zájemců a domluvy. V tenisové škole budou vyučovány základy tenisu pod vedením kvalifikovaného trenéra p. Čepka. Cena tenisového kurzu je po domluvě a počtu odehraných hodin, bližší informace v den zahájení, popřípadě u p. Řízka, tel. č. 606625805, nebo p. Malého tel. 606929172. Závazné přihlášky zasílat na e-mail budja.rizek21@gmail.com, nebo Malyjan.maly@gmail.com. Termín přihlášek do 23. 04. 2019, četnost tenisové školy opět dle počtů zájemců a domluvy.

Jaroslav Řízek ml. + Jan Malý

Uklid'me Česko 2019

Vážení spoluobčané, spoluobčanky a spoluobčančata, dovolujeme si Vás pozvat na dobrovolnou akci Uklid'me Loučeň a Uklid'me Studce v rámci celorepublikové akce Uklid'me Česko. Cílem akce je provést úklid odpadků na pokud možno co největším území obce. Akce se bude konat dne 7. 4. 2019 (neděle) a to ve 2 etapách: od 9:00 hodin do 12:00 hodin na Loučeni a od 14:00 hodin do 18:00 hodin ve Studcích. Na Loučeni je trasa úklidu stanovena od autobusové zastávky na Loučeni, kde je sraz, přes parkoviště u Zámku Loučeň a zpět k ulici V Serpentinách, dále serpentinami kolem Hotelu Maximilian k Mlejňáku a odtud průjezdem (u toho bychom se rozdělili a část dobrovolníků by šla „kopečkem“) a zkratkou kolem památníku ke Kulturnímu domu, odkud bychom šli Nymburskou

opodál podle cesty, nevykazovalo známky nemoci či napadení škůdci. Vznela jsem proto dotaz na vlastníka této vodní plochy, jímž je Rybářství Chlumec nad Cidlinou, a.s.

Odpověděli mi:

Dobrý den z Chlumce nad Cidlinou,

rybník Patřín v kat. úz. Loučeň jsme se rozhodli obnovit do původní plošné a prostorové (kubaturní) úrovně. Proto jsme pozemek p.č. 290 vedený v kultuře VODNÍ PLOCHA - rybník vyčistili od náletových stromů a porostů a další kroky budou pokračovat. Pokud chcete vidět jak vypadá rybník opravený, můžete se podívat například do Rejšic (Rejšický) a nebo do Kosořic - r. Návesní a r. Močický a případně do obce Chudíř na r. Dubnický (to máte i nejbližší) nebo na r. Mlýnský v Jabkenicích, kde jsme v minulých letech též provedli obdobnou činnost. Naše společnost od r. 1994 takto opravila již více než 70 našich rybníků - a po několika letech od tohoto kroku již není poznat, že v uvedeném místě došlo k redukci zárůstu a naopak je v takových rybnících více VODY - této životodárné tekutiny a lépe plní i funkce další neprodukcí - protipovodňové a jiné... Snažíme se k našemu majetku přistupovat s péčí řádného hospodáře, ale bohužel nemůžeme opravit všechny naše rybníky (dědictví po našich předcích, kteří rybníkům říkali "KLÍNOTY v krajině") v relativně krátkém čase. Postupujeme tak podle našich možností pozvolna rybník od rybníka...

S pozdravem

Ing. Ladislav Vacek

místopředseda představenstva a ředitel společnosti

Rybářství Chlumec nad Cidlinou, a.s.



ulicí kolem hasičárny a hřiště. Tato trasa je vhodná i pro malé děti a kočárky. Ve Studcích je sraz ve 14:00 hodin na náměstí „U Křížku“ a úklid bude navazovat na akci loňského roku, kdy bude uklízen přilehlý les v místě bývalé zavezené skládky ve studeckém kopci. Rukavice a pytle na odpad budou zajištěny a pro malé dobrovolníky bude připravena i zasloužená odměna. Všichni dobrovolníci, kteří by se rádi podíleli na tom, aby se nám tady lépe žilo, jsou vřele vítáni!!! Akce je organizována zájmovým spolkem Poználkov, z. s., a kontaktními osobami pro akci jsou Alena Klimtová za Loučeň a Dita Špačková za Studce. Na akci Vás ještě upozorní plakáty po obci a bude zveřejněna i na neoficiálních facebookových stránkách Městys Loučeň. Těšíme se na Vás!!!

AKCE LOUČEŇ

Akce Loučeň

- 6. 4. - Velikonoční jarmark - KD Loučeň
- 7. 4. - Akce - Uklidme Loučeň
- 10. 4. - ZŠ Loučeň – Pískání pro radost – KD Loučeň
- 30. 4. - Pálení „čarodějnic“ (soutěže, ohňostroj, živá kapela)
+ stavění Májky za Sokolovnou Loučeň
- 10. 5. - Jarní setkání seniorů – KD Loučeň
- 11. 5. - Vítání občánků – KD Loučeň
- 8. 6. - Loučeňská penalta (s ukázkou policejní techniky)
– hřiště FK Loučeň (odpoledne)
- 29. 6. - Rockový festival + dětský den – tréninkové hřiště u zámku
(od odpoledne)
- 6. 7. - Majkl Cup - tradiční turnaj v malé kopané – tréninkové hřiště
u zámku (od 8.00 h. do ne 12.00 h.)
- 27. 7. - 6. rok prázdnin aneb FEEL FREE na hřišti u zámku Loučeň
(10 - 24 h.) + letní kino
- 2. 8. - 13.08. – festival T.T. XX. Ročník 2019 – KD Loučeň
- 2. 8. - komorní orchestr Felixe Slováčka
- 6. 8. - Pražská konzervatoř
- 9. 8. - Kouzelná Itálie
- 13. 8. - Národní divadlo Praha
- 31. 7. - mimořádný koncert v kostele sv. Václava Mcely

24. a 25. 5. - volby do Evropského parlamentu

27. 7. 2019 **6. rok prázdnin aneb FEEL FREE na hřišti u Zámku**
Pořadatel: Poznátkov, z. s.
Program: 10 – 24 h.
U-rampa s exhibicemi a workshopy pro děti + Slackline zóna s
exhibicemi a workshopy pro děti
2x exhibice nejlepších českých jezdců na bmx, skate a inline bruslích
Mimo exhibice budou organizovány tématické workshopy pro děti i
dospělé, kde přímo jezdci budou pracovat s účastníky. Proběhne
autogramiáda. Součástí bude bezplatná půjčovna
skateboardů/helem.
Kreativní dílničky všeho druhu pro malé i velké pod vedením
zkušených lektorů.
Plstění, placování, pískování, malování na obličeje, výroba fríí triček
Dobrovolní hasiči

Poděkování masopustnímu výboru



Masopustní výbor a Sokol Loučeň děkují všem sponzorům za
podporu na uskutečnění masopustu 2019.
Výtěžek 39.000,- Kč bude rozdělen:

- 3.000,- Kč - Klub seniorů
- 3.000,- Kč - Spolek kočky a kořata
- 3.000,- Kč - Spolek Poznátkov
- 5.000,- Kč - Školní družina při ZŠ Loučeň
- 5.000,- Kč - Turistický oddíl Duha Loučeň
- 5.000,- Kč - příprava FK Loučeň
- 10.000,- Kč - JPO Loučeň
- 5.000,- Kč - transparentní účet Karolínka

participace místních hasičů, ukázka techniky a ochlazování všech
účastníků
Pěvecká soutěž
Soutěž o loučeňské lano o ceny
Tombola

27. 7. 2019 20.30 h. Letní kino na hřišti u Zámku uvádí

Film: Všechno bude

Režie: Olmo Omerzu

Rok: 2018

Pořadatel: Poznátkov, z. s.

Road movie o klučích přátelství, dobrodružství a velké svobodě.
Příběh dvou kluků, kterým ještě nebylo ani patnáct a kteří se společně
vydávají v ukradeném autě na cestu přes celou republiku. Cílem jejich
útěku je pocít svobody a touha něco zažít.

.....a další aktivity v obci, které by Vás mohly zajímat :

každé pondělí od 19.30 h. - cvičení v Sokolovně

každý čtvrtek od 16.30 h. (od 4. 4. 2019) - Nordic Walking s lektorkou

středy a pátky - cvičení dětí v Sokolovně

pátky - tanečky dětí v KD Loučeň

(bližší info na nástěnce u sokolovny, na WEBu obce, na Úřadu
městysy Loučeň)

Od května 2019 by mělo být v KD Loučeň - 2NP otevřeno Muzeum
perníku a hraček

Spolupráce se zámek Loučeň

bezplatné prohlídky zámku + parku pro seniory (min. 6 osob) od 13.30
h. - 10. 4., 10. 7., 9. 10. 2019, 8. 1. 2020

(podmínkou je předložení OP s trvalým pobytem městys Loučeň)
bezplatné prohlídky zámku + parku pro rodiny s dětmi (rodinné
vstupné) 8. 6. - 9. 6. 2019

(podmínkou je předložení OP s trvalým pobytem městys Loučeň)
Možnosti vystavení Roční permanentky na vstup do zámeckého
parku:

1. Trvalé bydliště na Loučeni či Patřině, Studcích a Studečkách zápis
v OP nebo rodný list s uvedeným rodičem, který o permanentku
žádá)

2. Fotografie (velikosti pasové, stačí vytištěná)

3. Zaplacení poplatku na Infocentru 90,- Kč/os. na rok (platnost rok od
vystavení nikoliv kalendářní)

Permanentka je vystavována dle provozních možností buď na
počkání nebo do druhého dne. K vyzvednutí je na Infocentru zámku
kdykoliv v pracovní době.

Zámek Loučeň a.s., Nymburská čp. 1, Loučeň 289 37

Akce v zámku:

- | | |
|-------------------------------------|---------------------------|
| Velikonoce | 1. 4. - 28. 4. 2019 |
| 1. Máj | 1. 5. 2019 |
| Lázooplázo (piknik) | 8. 5. 2019 |
| Den otců | 16. 6. 2019 |
| Narozeniny zámeckých labyrintů | 6. 7. 2019 |
| Bosá turistika | 27. 7. 2019 |
| Pohádkové léto (út., st., čt., so.) | 1. 8. - 31. 8. 2019 |
| Hradozámecká noc | 31. 8. 2019 |
| Příběh zámku Loučeň | 7. 9. 2019 |
| Memoriál p. Vojtěcha | 14. - 15. 9. 2019 |
| Podzimní prázdniny | 26. - 30. 10. 2019 |
| Svatohubertské slavnosti | 2. 11. 2019 |
| Příběh Vánočního stromčku | 30. 11. 2019 - 5. 1. 2020 |
| Silvestr | 31. 12. 2019 |